

PRZYWŁASZCZAJĄCY (4) *part praes act*

Pierwsze a pochylone, drugie jasne.

sg m N przywłászczający (2). ◊ D przywłászczając(e)mu (1). ◊ A przywłászczając(e)go (1). ◊ [f N przywłászczającą.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. przywłaszczyc.

1. *Czyniący swoją własnością; w funkcji rzeczownika* (2) : niektórzy źwierz popędzony/ albo pów cudzych brác fie nie boią/ áni wftydzą: dla tego vftáwiamy/ iż [...] tákowy przywłáfczáiący [*talís usurpans JanStat* 1108] zá źwierzynę albo zá pfy trzy grzywny zá winę/ á drugié trzy grzywny onému czyy był źwierz záplácíc będzie powinien. *SarnStat* 672.

Wyrażenia: »[co] prawem i lewem przywłaszczający« (1): Co [*Dan* 7 i 11] przedsię wedle opowiedánia ducha św. służyć nie może, iedno hárdemu [...]/ cudzego pragnátemu y ono sobie/ *fiue per fas per nefas* iż ták rzekę/ y prawem y lewem co iest cudze przywłáfczáiąćemu *CzechEp* 374.

»sobie przywłaszczający« (1): *CzechEp* 374 cf »prawem i lewem przywłaszczający«.

[Przen:

Wyrażenie: »[co] sobie przywłaszczający«: Rzeczé Pycha/ fady Boże sobie przywłáfczáiąca: ia prawdźiwie pokutuję. *HerbOdpow* N8.]

2. *Wyrażający o kimś jakieś zdanie, twierdzący coś o kimś, przypisujący [w tym: co (1), z przysłówkiem ilościowym zastępującym dopełnienie bliższe (1)] (2) :*

Wyrażenie: »sobie przywłaszczający« (2): Zydowie/ wzruszyli fię/ máiąc to zá rzecz nieflufzną/ gdy fłyfzeli Chriftu fía/ moc Bożą sobie przywłáfczáiąćego *NiemObr* 105; Gdyż człowiek pyfzny więcey fobie nád ine ludzi przywłáfczáiący w nienawiść y mierziączkę ludzką wpada *Phil* 12.

Synonim: 2. *przypisujący.*